

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Belli istius gloria cui post Deum debeatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

est, dum scilicet Religionis negotium, quod aliqui multos alios Principes & ciuitates, que conscientiae permissa libertate domi sese continebant, fed et illi additum fuerat, posthabere se simulauit. Et si eum bonorum Ecclesiasticorum restitutionem imperarat, id tamen vi decterum Conuentus Augustani & Spirensis factum fuit. Mauritio quidem Cæsar bolum hunc obrecit, ut non ad occupandum modo sed etiam tuendam praecipui aduersarij sui prouinciam eum accenderet. Postquam vero Landgravij ad Mauritium generum intercessio frustra fuit, Saxoniae Elector cum decem peditum & quatuor equitum millibus ad fines suos profectus, per Thuringiam & Misniam amissâ pleraque recuperauit; Lipsia tantum & Dresda exceptis, quæ præsidio inuictæ oppugnationem sustinuerunt. Mauritius bellum sumptibus, quos Ioannes Fridericus è communè federatorum arario faciebat, de suo ferendis impar, Cæsarem de auxilijs sollicitauit; qui equitum peditumque aliquor cohortes ei misit, ductore Alberto Brandenburgico. At hic non tam prudens & circumspetus dux quam audax miles, Landgravij sorore deceptus, dum epulis, & choreis tempus terit, ab Electore non modo totam ferre suam ditionem, ut diximus, recuperauit, verum etiam Mauritium suis oppidis exiit, & institutis nouiscum Bohemis consilijs, argentifodinas quoque in potestatem suam redigit, Hussitarum præcipue ope, qui per summum proditionis erga regem suum scelus Electoris rebus fauabant, adeo ut manus quoque nonnullas militares auxilio ei mitterent, ut quos eiusdem periculi coniungebat metus.

- V. Albim fluvium magno animo traxit.
VI. Saxona Ducem vincit & caput.

I. **M**ULTIS argumentis in hoc bello summa Dei cuius oculi non super Regum tantum & Principum palatiis, verum etiam pastorum casis & tuguris vigilant, in conservando Christiano contra ipsorum Christianorum secessas machinationes Imperio, cura & prouidentia apparuit; sed in eo præsertim, quod magnum & Catholicum illum Principem non singulariter tantum toto hoc tam graui durante bello protexit, sed & salutaribus consilijs instruxit. Nam ut olim Demetrio illi Poliorcetæ fortuna ciuitates captiuas adduxisse & velut in manus tradidisse dicta est; sic præclaræ illæ victoriæ quas Imperator consequutus est, quasi cœlitus delapsæ, omnes ipsius hostes, ne uno quidem excepto, ad pedes ipsius prostrauerunt; sic ut qui ante nihil quam de Imperatore vel in triumphum captiuo ducento, vel omoibus extuto armis, è Germania instar gregarij militis cum baculo & pera profligando somniarant quum le sua omnia viramque gratia ipsius permitteret, & compedibus vincti, quacumque ibat victorem sequi coacti fuerint, ciuitates, quæ portas ei ante occluserant, muros ei lubenter velut cum triumpho ingredienti aperuerint; & qui ante per contrem, Carolum Gandavensem appellarent, Patrem dicere non dubitarint. Plurimum vero benevolentiam ei apud omnes auxit, quod victoria permodeste viceretur, & affabilem le humantum omnibus præberet; quippe qui frequenter dicere soleret, longe pluris se facere ciuium benevolentiam & amorem quam ipsam quamcumque ciuitatem: atque illud sibi unum propositum haberet, ut levitate & clementia pacem publicam armis a se acquisitam, conservaret. Omnes sane à quibus bellum hoc vel litterarum monumeatis consignatum, veleius mentio facta est, omnem eius tam tacito confecti laudem Cæsaris prudenter simul & patienter tribununt; qui contra usitatum militis morem, dissidentibus plenisque ducibus, totam hyemem exercitum sub sigillis tenuit; & quamvis grauissimis artibitis virgeretur doloribus, ab eo nusquam discessit, sed per nubes & glaciem, dexterum crux fascia obligatam circumferens, omnia boni Imperatoris munia diligenter ipse obiuit, ac tum quando iam discessurus putabatur, cum copijs quam proxime ad hostes accessit.

Nn^o 2II. Vt^o

DE SMALCALDICIS A CAESA RE vietiis ac profligatis, & Germaniæ ciui- tatibus in gratiam receptis.

CAPUT X V.

ARGUMENTUM.

- I. Belli istius gloria cui post Deum debatur.
- II. Palatinus Elector & Dux Virtembergicus Cœri conciliantur.
- III. Eius potestati multæ magis ac valida urbes sepe permittunt.
- IV. Imperator in Saxoniam exercitum dicit.